

mážděných na zvláštním účtě B řecké banky u Národní banky Československé, na příkaz řecké banky postupně, jak bude skládána protihodnota řeckými dlužníky, a v rozsahu, který se bude řídit stavem zvláštního účtu B.

Pro přepočtení pohledávek československých věřitelů, znějících na jinou měnu než československou, na československé koruny, platí ustanovení čl. 1, odst. 2, Dohody o vyrovnávání vzájemných pohledávek vyplývajících z výměny zboží.

§ 9.

Po provedené kompensaci vzájemných pohledávek československých a řeckých věřitelů bude se zbytek dluhů k tíži řeckých dlužníků umorovati postupně podle ustanovení čl. 2 Dohody o likvidaci starých dluhů.

§ 10.

Jestliže v okamžiku, kdy pozbuje platnosti Dohoda o vyrovnávání vzájemných pohledávek, vyplývajících z výměny zboží, bude vykázovati zvláštní účet A řecké banky u Národní banky Československé v Praze aktivní zůstatek, bude této částky použito k amortizaci starých dluhů. Při tom bude postupováno obdobně s ustanovením § 8 tohoto opatření.

§ 11.

Uvedená dohoda o likvidaci starých dluhů vstupuje v platnost dnem 12. srpna 1932 a vztahuje se na všechny obchodní dluhy a pohledávky na vázaných účtech vzniklé před 12. srpnem 1932.

§ 12.

Národní banka Československá jest oprávněna účtovat si za výlohy s technickým prováděním této dohody spojené $2\frac{1}{2}\%$ z každé na sběrný účet připsané položky, nejméně

však Kč 5.— za položku, mimo poštovné a skutečné výlohy.

V Praze dne 5. srpna 1932.

Národní banka Československá

Viceguvernér:

Dr. V. Brdlík v. r.

Bankovní rada:

Mixa v. r.

Náměstek vrchního ředitele:

Kučera v. r.

137.

Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 27. července 1932

o přístupu Polska k Úmluvě uzavřené ve Vídni dne 30. listopadu 1923 mezi Rakouskem, Itálií, Rumunskem, královstvím Srbů, Chorvatů a Slovinců a Československem o úpravě pensí zemských, obecních a okresních.

Podle sdělení úřadu rakouského spolkového kancléře, odboru pro zahraniční věci, složil polský vyslanec ve Vídni dne 10. května 1932 u jmenovaného úřadu listinu o přístupu vlády republiky Polské k výše uvedené Úmluvě.

Tato Úmluva uveřejněna jest ve Sbírce zákonů a nařízení pod čís. 57 z r. 1930. Výhrada polské vlády k dodatečnému přístupu obsažena jest v Zápisu, který byl uveřejněn pod čís. 195/26 Sb. z. a n. spolu s Úmluvou z 30. listopadu 1923 o úpravě různých skupin odpočivných požitků, které nebyly upraveny úmluvou v Římě ze dne 6. dubna 1922.

Přístup republiky Polské nabyl účinnosti dnem 10. května 1932.

Dr. Beneš v. r.